

RAFAŁ WERSZLER

PRZESTRZENNOŚĆ
PAPIEROWEGO

STYL

Pod patronatem honorowym Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego prof. Piotra Glińskiego

RAFAŁ WERSZLER

**PRZESTRZENNOŚĆ
PAPIEROWEGO
SEL**

2023

Autor:
Rafał Werszler

Redakcja i skład graficzny:
Rafał Werszler

Dofinansowano ze środków:
Związku Polskich Artystów Plastyków / Oddział Wrocław

Druk:
Grafikon, Wrocław

ISBN 978-83-61598-41-1

Przestrzenność papierowego splotu

Prace z wykorzystaniem papieru są w mojej twórczości od zawsze. Z tym, że nie zawsze sam papier stanowił pole ekspresji mojej wypowiedzi. Wcześniej był to obraz na nim utworzony. W czasach nauki w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych we Wrocławiu rozpocząłem próby przetwarzania papieru jako formy, którą można kształtować, zginać, ścisnąć i budować przestrzenne obiekty, a przede wszystkim samodzielnie go kreować z włókien przyrody. Liceum ukończyłem z wyróżnieniem, podobnie jak później otrzymałem dyplom z wyróżnieniem magistra sztuki w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu (obecnie Akademia Sztuk Pięknych) na Wydziale Ceramiki i Szkła w katedrze prof. Ludwika Kiczury. Po studiach wraz z żoną Honoratą (artysta plastik) tworzyliśmy pulpę z sitowia i pokrzyw by potem czerpać własne arkusze papieru.

Techniką rolowanego papieru, zwanego też zwijanym, zainspirowałem się podczas warsztatów na Międzynarodowym Sympozjum Sztuki Włókna - Warsztat Twórczy Kowary 2012. Od tego czasu przetwarzanie materiału recyklingowego, jakim jest papier stało się dla mnie jednym ze sposobów twórczej wypowiedzi. Wraz z powstającymi „Maski” rozpocząłem realizację cyklu „Obiekty”. Zastosowanie różnych splotów tkackich oraz własnych, dało mi możliwość nadania dla utworzonych prac przestrzennej i trójwymiarowej formy. Powstającym kształtom z rolowanego zadrukowanego papieru offsetowego, czyli z codziennych gazet, nadałem abstrakcyjno-ekspresyjną i intensywnie emocjonalną kompozycję. W maskach uwidaczniam wyrazy ludzkiej emocji, czasami lekko ironicznie, ale też z akcentowaniem groteskowych elementów. Nie satyryczność jednak jest dla mnie istotna, ale uchwycenie w tym materiale różnorodności – po prostu człowiek z Metra, z ulicy – bladym świtem, późną nocą czy w środku dnia. A może to odzwierciedlenie ulotności ducha ludzkich osobowości? Kryją w sobie wiedzę i informacje o czasie, w którym powstały. I w tym też tkwi ich magia i odmienność.

Od czasów studiów rzeźbiarskie fascynacje realizuję także w formach szkła unikatowego. I choć szkło tworzy się z ognia a papier w ogniu ginie, oba te materiały są bardzo trwałe, jeśli się o nie odpowiednio dba.

„Maski” są to formy w wielkości około 120 x 60 x 20 cm. Na każdą z prac składa się proces przygotowania, czyli rolowania papieru a potem jego tkania, poprzedzony koncepcją pomysłu twórczego. Przygotowanie prac do pierwszej wystawy indywidualnej z tego cyklu zajęło mi ponad dwa lata.

Zafascynowany mimiką ludzkiej twarzy stworzyłem cykl prac, gdzie każda z nich ma inny wyraz. Można wyraźnie rozpoznać twarz ślepcy, który ma przepaskę w miejscu oczu; głuchego, bez jednego ucha; czy niemego, mającego papierową kratę w ustach. Kolejny będzie mieć atrybut z okularami, czy z papierosem. Są też wizerunki z czapkami i bez, a nawet łysi. Odbiorcy oglądając te prace na wystawach często odnajdują swój profil psychologiczny, z którym się chętnie utożsamiają, czego wyrazem są liczne komentarze, przywoływane wspomnienia oraz opowieści.

Krytycy sztuki, zauważyli, że na wystawach sztuk plastycznych jestem pierwszym, który zaprezentował w technice rolowanego papieru nowatorskie „maskowe” cykle artystycznych prac.

W 2023 roku obchodzę jubileusz trzydziestolecia od ukończenia Akademii Sztuk Pięknych, a jednocześnie organizowania wystaw indywidualnych oraz bycia członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków. Do dziś prezentowałem prace na 47 wystawach indywidualnych, w tym na 15 pokazałem te ze splotu rolowanego papieru. Prace ze splotu eksponowałem także na licznych wystawach zbiorowych w tym międzynarodowych. Do tego czasu powstało 27 masek, 13 obiektów wielkoformatowych i 12 mniejszych.

Dużym wyróżnieniem dla mnie była prezentacja moich masek na Międzynarodowym Triennale Tkaniny w Łodzi w 2016 roku. Prace te pokazywałem też podczas jubileuszowych międzynarodowych wystaw WT Kowary (40-lecie w 2013 i 50-lecie w 2023) w Muzeum Karkonoskim w Jeleniej Górze oraz na corocznych cyklicznych wystawach po Festiwalu Sztuki Włókna WT Kowary w Muzeum Tkaniny w Kamiennej Górze. Za „Maski” otrzymałem nagrody i wyróżnienia, w tym pierwszą nagrodę na drugim Białogardzkim Biennale Artystycznym „Ludzkie Twarze” (2014).

Natomiast cykl „Obiekty” to przestrzenne bryły. Pierwszą była „Ekspresja kowarska”, nazywana też „Ośmiornicą” (2014). Obiekt z ruchomymi fragmentami, pozwala widzowi wejść w bezpośrednią interakcję ze sztuką. Ramiona się wysuwają by móc je też potem zsunąć w jedną bryłę. Kolejnymi obiektami był „Kokon” (2016), „Między ciszą a słowem” (2018), czy „Wirusy” (2022). W wirusach zawarłem przekaz odnoszący się do istniejącej w tym czasie ogólnoświatowej pandemii. Bryły w kształtach wirusa grypy zawierają w sobie przestrzeń lustrzaną, gdzie widz dostrzega siebie, co może w nim wyzwolić spostrzeżenia ze wirusem nie koniecznie jest tylko zarazek, ale chorobą możemy być my sami dla tej planety. W pracach „Krzyż I i II” pokazałem analogię do sacrum kultury chrześcijańskiej, prace powstały do wystaw z cyklu „Wiara w Kulturze” prezentowanych w Kościele św. Krzyża we Wrocławiu 2015-2018. Obraz kształtu krzyża jest rozdarty przez to pusty. Z głębi, którego zamiast sylwetki widać blask złotego koloru.

Tu zwracam uwagę, że częstym kolorem stosowanym przeze mnie w „obiekтах” jest złoto. Choć w „maskach” zazwyczaj kolorem jest tylko naturalna barwa danego papieru. Jednak złoto nie stanowi u mnie o wartości czy też podniosłości, jest barwą podkreślającą i uwypuklającą szczegóły. Ukazuje strefy wymagające skupienia uwagi widza, który dzięki temu angażuje swoją percepcję na wybranej przestrzeni, a to pozwala mu na głębsze analizowanie dzieła i przekazu plastycznego.

Praca „W świątyni zadumy” (2015), jest to utkany klozet. Sedes w naturalnej wielkości z papierową deską i klapą posiada też system spłuczki w stylu połowy XX wieku, kiedy zbiornik z wodą lokowano na wysokiej rurze za toaletą. Sama praca ma też wypleciony łańcuszek, za który się ciągnęło by spuścić wodę. Lecz tu na jego końcu jest książka mojego autorstwa: Rafał Werszler „Wstydlivy temat ze złotym dachem w tle”, wydana w Gdyni (2015). Motyw niby praktycznie standardowy, gdyż często spotykamy w domach przy toaletach „coś” do poczytania. Ale autorska książka mówi o historii toalet na przestrzeni wieków, przeplatając fabułę z zabawnymi opowieściami z życia przy przybytkach, tronach, ubikacjach. A całość treści książki wzbogaciłem zbiorem dowcipów na temat ubikacji.

W pracach cyklu „Listy” (od 2021) zacząłem przeplatać rolowane papiery z tymi indywidualnie czerpanymi, tworząc stosunkowo płaskie pionowo-podłużne formy. Każdy z „listów” stanowi odrębną kompozycję, jednak dopiero po

zaprezentowaniu ich wszystkich razem nabierają obrazowej wielkości. Listy nie mają bezpośredniej treści, ale są przestrzenią, w którą wbija się rolowana osnowa, stworzona z zadrukowanych codzienną informacją gazet. Dzięki temu stają się formą niekończącej się opowieści.

Najnowszym moim cyklem prac z papierowego materiału recyklingowego są obiekty z przetworzonej tektury falowanej. Na przykład w pracy „Z natury do natury” (2020) nadałem przestrzenną bryłę za pomocą odpowiednich zgięć i przeplotów. Szaro-brunatny kolor kartonu podsycony złotą barwą napełnił wyrazistość obrazu i spotęgował przekaz niedomówionych treści.

Prócz pracy nad splotami, tworzę również inne prace plastyczne związane z grafiką artystyczną, malarstwem akrylowym i batikiem na jedwabiu, a także wcześniej wspomnianego szkła unikatowego. Zajmuję się także ekslibrisem, grafiką komputerową, rysunkiem, fotografią, filmem dokumentalnym i artystycznym a także ilustracją satyryczną.

Sztuka papierowych form przestrzennych w tej strefie mojej twórczości nabrała nowej wartości plastycznej. Cieszę się, że ta moja nowatorska forma wypowiedzi skłoniła wiele osób do napisania i sformułowania komentarzy i przemyśleń. Wybrane teksty z wpisów do albumów pamiątkowych oraz z korespondencji, wzbogacają prezentowane wizualizacje w niniejszej książce. Zaczekałbym bardzo serdecznie dziękuję.

Rafał Werszler, 2023

Rafał Werszler, 2023

Klaun, 2014
Splot papierowy, 110 x 60 x 25 cm

Maski - znane przed naszą erą, służyły do magii i obrzędów. Na przestrzeni wieków wykonywano je z różnych surowców, jak: drewno, metal, wosk, gips i inne ... Od 2012 roku Rafał Werszler - jako pierwszy - opracowuje cykl masek techniką plecionkarską, do której użył przygotowanego przez siebie papieru.

Maria Chojnacka, artysta plastyk, Warszawa 2014

Dziwak, 2018

Łysy I, 2013
Splot papierowy, 110 x 60 x 25 cm

Rafał Werszler wyplata swoje dzieła, powiela je, rozprzestrzenia. Obiekty mają różne oblicza. Prace są niezwykle ekspresyjne, przypominają sztukę Afryki. Wielkość, kształt, charakter wypowiedzi artysty nie pozwalają ich nie zauważyć. Są groźne, nieprzyjazne, starają się przestrzegać odbiorcę. Maski Rafała Werszlera są agresywne, ale szczególne i nie można ich nie zobaczyć.

Gabriela Zawila, dyrektor
Muzeum Karkonoskiego, Jelenia Góra 2014

Ślepy, 2014
Splot papierowy, 110 x 60 x 25 cm

Dla dziennika, którego papierowe wdanie żyje jeden dzień, to bardzo kusząca perspektywa. I dowód, że prasa papierowa jest potrzebna. Spróbujcie zrobić taką maskę z tabletu.

Maja Staniszewska, redaktor "Metro".
(cytat z artykułu: "Sztuka z metra". 2015)

Niemy, 2015
Splot papierowy, 110 x 60 x 25 cm

W maskach Rafała Werszler, w groteskowo-burleskowej formie dostrzegam skondensowaną wewnętrzną energię, która jest niejako sprężona próżnią, gotową w każdej chwili do wyrwania się na powierzchnię, aby odstąpić ukrytą istotę.

*Zenovia Shulha, artysta plastyk,
Narodowa Akademia Sztuk Pięknych, Lwów, Ukraina, 2014*

Łysy II, 2013
Splot papierowy, 110 x 60 x 25 cm

Zaskoczyła mnie ta żmudna i niemal inżynierska w konstrukcji praca nad „marnymi” tworzywami, które tu są wyrażone w maskach. Dzięki za to wspaniałe odczucie w przeżywaniu oglądania tej wystawy.

Tadeusz Lesiak, Wrocław 2018
(wpis do książki pamiątkowej)

Irokez, 2014
Splot papierowy, 110 x 60 x 25 cm

W rozmowach z widzami, dla zwiedzających, wieloelementowa praca Rafała Werszlera, ukazująca szereg przeskalowanych ludzkich głów, postrzegana była jako „maski na twarzach ludzi mijanych na ulicy, którzy przed wyjściem z domu zakładają je, by wtopić się w otaczające ich społeczeństwo”. Zwracano uwagę, iż „wyraz dzieła potęguje zastosowane medium”, a użyte w pracy zrolowane gazety, splatane techniką imitującą technikę wikliniarską „dają wrażenie życia w masce, utworzonej przez otaczający świat i media”.

*Małgorzata Wróblewska-Markiewicz, krytyk sztuki
Centralne Muzeum Włókiennictwa, Łódź, 2014*

Wołający, 2017
Splot papierowy, 110 x 60 x 25 cm

Na maski Rafała Werszlera patrzę szczególnie pod kątem użytego materiału - codziennej gazety, a więc rezerwuaru gestów, figur i emocji, często udawanych i sztucznych, ograniczonych do schematycznych póz. Artysta wydaje się zadawać pytanie nam, medialnym konsumentom - czy karmiąc się wiedzą z gazetowego papieru uzyskamy coś więcej, niż tylko darmowy bilet wstępu do gabinetu masek?

Joanna Lohn-Zajc, artysta plastyk, Warszawa, 2014

Głuchy, 2014
Splot papierowy, 110 x 60 x 25 cm

Wystawa Rafała Werszlera „Maski” jest zjawiskiem refleksyjnym.
Maski to dowód dużej wyobraźni, kreacji rzeczywistości.

Krzysztof Gietke, pisarz, Wrocław, 2015
(wpis do książki pamiątkowej)

Pet, 2014
Splot papierowy, 110 x 60 x 25 cm

Gdy ogląda się je osobno, stojąc bardzo blisko maski, można odnieść wrażenie, że widzimy zniekształconą twarz nieznanego nam człowieka. Gdy, natomiast, spoglądamy na kilka eksponatów jednocześnie, wydaje się, że zaczynają one żyć - zauważmy obrazy zmienne, energiczne; zauważmy trudną do ogarnięcia głębię, ukrywającą się za nimi wszystkimi, jak i za każdą z osobna.

Barbara Jasińska, redaktor "Skarby kultury.pl", 2015

Opa, 2015
Splot papierowy, 110 x 60 x 25 cm

On pracuje papierem, który musi sam przetworzyć i sam tej masie papierowej nadać kształt, który sobie wyobraził. To jest strasznie żmudna praca rzemieślnicza wręcz, ale której trzeba nadać własny kierunek. I on sobie z tym świetnie radzi. Wyczyszczone, szukające pewnego na granicy groteski wyrazu, ale z jednolitym, tak konsekwentnym splotem, że warto się temu przyjrzeć. To się czasami aż chce dotknąć, żeby sprawdzić, czy to naprawdę taka materia, luźnego i jednocześnie rzeźbiarskiego splotu.

Maria Dziedziniewicz, kurator wystaw, Wrocław, 2015
(wypowiedź podczas wernisażu wystawy)

Oma, 2015
Splot papierowy, 110 x 60 x 25 cm

Jestem pod dużym wrażeniem tych masek, one pokazują, że chyba w działalności artystycznej nie tylko liczy się techniczna manualna zdolność, ale pomysł. Ta umiejętność aby wpaść na coś czego nikt nie robił, co ludzi zaskoczy, co będzie dla nich czymś absolutnie niespodziewanym. No i rzeczywiście te maski takie są.

*Andrzej Tyws, dyrektor Dolnośląskiej Biblioteki Publicznej, Wrocław, 2015
(wypowiedź podczas wernisażu wystawy)*

Dekiel, 2014

„Maski” Rafała zdumiewają mnie z różnych powodów. Primo - są ciekawym przeżyciem Jego kreatywności. Secundo - wydobywają z papieru tyle psychologicznej głębi i ekspresji. Tertio - w kontekście mojej interpretacji Autora jako człowieka prostolinijnego, otwartego i szczerego, nagle ujrzałam Jego nowe oblicze z odrobiną pikanterii i gombrowiczowską gębą, ergo - „maski” Rafała ... demaskują a ja to lubię.

Maria Tyws, krytyk sztuki, Wrocław, 2015
(wpis do książki pamiątkowej)

Golden Eye, 2014

W lustrze, 2015

Każda z masek ma inny materiał wyjściowy. gazeta też jest książką - zawiera naszą historię codzienną, o której „opowiadają” wyplecione twarze.

Danuta Wiśniewska
(cytat z prasy: Teresa Rodak:
Maski zakłęte w czasie.
[w:] Tygodnik dzierżoniowski
Nr 14/962 2017 s.9.)

Aztek, 2017

2013

Gdybym wcześniej nie przeczytała, że Pan pracował z recyklingowym papierem, pewnie bym się tego nie domyśliła, ponieważ po przetworzeniu jest on już zupełnie nowym tworzywem, wydaje się - bardzo trwałym. Nie zgadzam się z tym, co pisali o Pana maskach inni - że to maski, które ubierają ludzie, wychodząc z domu. Myślę, że najłatwiej było im to wymyślić, ponieważ powszechnie się mówi, że ludzie ukrywają się za maskami. Moim zdaniem pokazuje Pan twarze, które nie wiedzą, że są obserwowane, czasem zamyślane, czasem z dziwnym grymasem. Jednym słowem: uprawia Pan podglądactwo.

*Magda Garbacz, redaktor w Oficynie Wydawniczej ATUT, 2016
(wpis do książki pamiątkowej)*

Mędrzec, 2014

Papier jest niczym innym jak tworzywem tworzonym z włókien. Włókno przetwarza się w papier, a ten papier jest przetworzony przez artystę w formy przestrzenne "Maski", czyli formy, które pokazują unikatowy charakter. Każda z masek jest inna, każda jest indywidualnością. Nie są to formy wiklinowe, ale Autor tutaj wykorzystuje bardziej tkackie sploty, tak więc bardziej to powinno się kojarzyć z tkaniną. Czyli jest to taka papierowa tkanina, która tworzy właśnie przestrzenne maski.

*Małgorzata Rzempowska, kurator wystawy
Galeria Pod Atlantami PiMBP, Wałbrzych, 2019
(wypowiedź podczas wernisażu wystawy)*

Lech, 2017

Maski tworzą same ze sobą tłum, a widzowie oglądający je sami stają się też częścią tego zdarzenia. Pokazując prace Rafała Werszlera ze Skłudzewskiej kolekcji, edukuję poprzez sztukę i tworzę opowieści o powstawaniu tożsamości miejsca.

*Leszek Wambier, artysta plastyk,
Fundacja Piękniejszego Świata, Skłudzewo, 2019
(wypowiedź podczas wernisażu wystawy)*

2013

Pod wieloma względami cudowne maski Rafała Werszlera przypominają obiekty sakralne. Musi być skomplikowany proces ich powstawania, ponieważ polega on na dialogu między twórcą masek i wyższych duchów. Te maski mają naturalnie także wielką moc, powodują zmiany neurologiczne w nas, kiedy na nie patrzymy. Cieszymy się nimi. Pomagają nam nawiązywać połączenia z tańcem, rytuałem, dramatem, muzyką, choreografią i ostatecznie trafiają w naszą tożsamość. Zawsze zadziwiają. Chyba dlatego bardzo mnie do nich ciągnie.

Prof. Jack Lohman CBE, historyk Sztuki, Dyrektor Museum of London, 2023

Wystawy indywidualne (wybór)

2022. Wisznia Mała, Galeria Na Zakręcie. „Maski, odsłona 2022”

2016. Galeria Akwarium
Teatr Arlekin, Łódź
"Maski plecione z papieru"

2019.
Wałbrzych
Galeria Pod Atlantami
MiPBP
„Face to face”

Wystawy indywidualne (wybór)

2015.
Wrocław
Galeria Pod Plafonem
DBP
„Maski”

2016. Łódź.
15th International
Triennial of Tapestry
„Maski”

2022. Wrocław, Galeria Piast ODSK. „To nie tylko kolorowa maskarada”

Obiekty: *Między ciszą a słowem*, 2018
splot papierowy, rolowany, wym. 100 x 100 x 15 cm

Obiekty: Kokon,
bezgraniczność
przestrzeni i czasu, 2016
splot papierowy, rolowany,
wym. 65 x 65 x 50

Ekspozycja wystawy indywidualnej
w Galerii Tkackiej na Jatkach,
Wrocław 2021

Obiekt: W owalu złotych myśli, 2021
splot papierowy, rolowany, wym. 100 x 80 x 20 cm

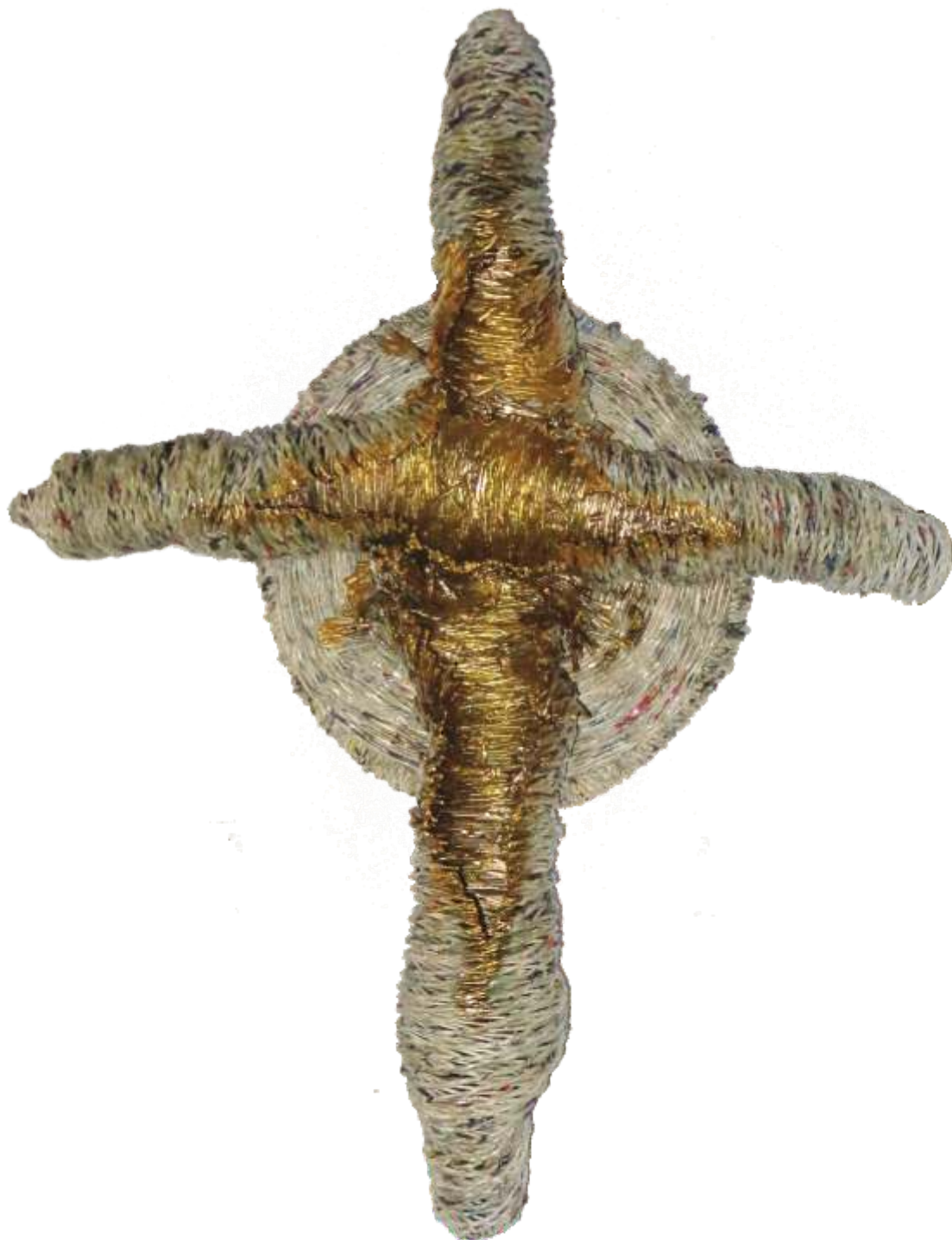
Wystawa piękna. Nareszcie coś nowego w tkaninie.
Zuzanna Kociółek, artysta plastyk, Wrocław 2015
(wpis do książki pamiątkowej)

Obiekty: Analizy słów zaplecionych, 2021,
splot papierowy, rolowany, wym. 80 x 80 x 20 cm

„O, nieskończona jeszcze dziejów praca.
Nie przepalony jeszcze glob, sumieniem”. (K.C.Nowrwid)
Myśl tę dedykuje autorowi bardzo interesującej ekspozycji.
Praca twórcza pozostawia związek słowa z wyrazem plastycznym.

Olga Pleśniak, artysta plastyk, 2017
(wpis do książki pamiątkowej)

Krzyż II, 2019. Splot papierowy, rolowany, wym. 160 x 110 x 25 cm

[...] Postaci wyobcowane, samotnie przeżywające swoje lęki i frustracje. Smutne, nieszczęśliwe i groteskowe. Czyżby codzienna prasa czyniła ludzi tak zagubionymi, z obrzydzeniem patrzącymi na współczesną rzeczywistość? Pogoń za sensacją? Koniunkturalizm? Politykierstwo? Maski emanują brzydotą, lecz tkwi w nich artystyczne piękno, bo mają duszę. niełatwo do niej dotrzeć, jak do duszy każdego człowieka. Trzeba by rozplatać strony gazet układających się w zwitki, z których utworzone są skomplikowane, niejednorodne sploty tworzące w efekcie maskę, a właściwie indywidualną ludzką twarz, kryjącą w sobie tajemnicę - tę, która jest ukryta w bieżących gazetowych wiadomościach. Informację uwięzioną w miejscu i czasie. [...]

Teresa Rodak.

Maski zakłęte w czasie. [w:] Tygodnik Dzierżoniowski. Nr 14/962 2017 s.9. (cytat z prasy)

Konfrontacja, 2023. Splot papierowy, rolowany, wym. 82 x 72 x 15 cm

Polski czas, 2021.
Splot papierowy
wym. 110 x 35 x 15 cm

Z natury do natury, 2020.
Splot papierowy
wym. 86 x 30 x 15 cm

*Dziedzictwo - Wirus, 2022.
Splot papierowy, rolowany,
wym. 40 x 40 x 40 cm x 5 sztuk*

Był okres maskowy, teraz jest inny okres, trochę bardziej taki w secesję wchodzący. Teraz Rafał łączy papier czerpany z papierem zwijanym. I cały czas jest w drodze. My artyści tkacze jesteśmy cały czas w dziwnej drodze, bo już tak dużo było osiągnięte, a jednak ta droga jeszcze przed nami się otwiera i szukamy nowych ścieżek dla nowych pokoleń.

*Prof. Ewa Maria Poradowska Werszler, artysta plastyk,
Kurator Festiwalu Sztuki Włókna KOWARY, Szklarska Poręba, 2021
(wypowiedź podczas wernisażu wystawy)*

Listy, 2021. Splot papierowy, rolowany, czerpany
wym. 160 x 20 x 5 cm x 6 sztuk

Cykl „*Listy*”: *Pink*, 2022.
wym. 100 x 20 x 5 cm

Dialog IV, 2021. Splot papierowy, wym. 60 x 60 x 15 cm

Dialog III, 2015. Splot papierowy, rolowany, wym. 30 x 40 x 25 cm

W świątyni zadumy. 2015
Splot papierowy, rolowany,
wym. 160 x 70 x 70 cm

Twój papierowy, koronkowy sedes bardzo nas zachwycił subtelnym poczuciem humoru. Jednak twoja sugestia oparta na filigranowym wykończeniu tego przedmiotu zarówno pożądania, jak też słusznie przywołanej przez ciebie zadumy, wzbudza w nas obawę o jego dalszy los po uruchomieniu wodospadu Niagary. Dlatego według nas, nowego znaczenia i sensu nabiera stara jak świat formuła, nawołująca do Niedotykania Ekspонатów. Powinieneś ją umieścić jak tabliczkę na trawniku upominającą o Szanowanie Zieleni, możliwie najbliżej twojej spektakularnej, urodziwej muszli. Niech sobie spokojnie szumi marzeniem o spotkaniu z wodą, co niech zostanie jedynie zapisem na papierze.

Wojciech Krauze, historyk i krytyk sztuki, Warszawa 2015.
(Z korespondencji po wystawie)

2017.
Prudnik
Centrum Tradycji
Tkackich Muzeum
„Zakłęte w czasie”

2022.
Jastrzębie Zdrój
Galeria Sztuki Epicentrum
MOK
„Świat papierowego splotu”

2021.
Szklarska Poręba
Muzeum Karkonoskie,
„Obiekty wizualne”

Wystawy indywidualne (wybór)

2018.
Wrocław
Galeria Klubu Osiedlowego
Zacisze-zalesie-Szczytniki
„Filc & Papier”

2017.
Mościsko
Galeria Biblioteki
Publicznej Gminnej
Dzierżoniów
„Maski”

2017.
Wrocław
Galeria Dolnośląskiej
Szkoły Wyższej
„Face to face”

Biogram

Rafał Jerzy Werszler jest synem artystów plastyków Jerzego i prof. Ewy Marii Poradowskiej-Werszler. Jest żonaty z magistrem sztuki Honoratą Rębisz-Werszer. Mają dwóch synów Krzysztofa i Artura.

Urodził się w 1968 roku we Wrocławiu. Ukończył z wyróżnieniem Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych we Wrocławiu. W 1993 roku uzyskał dyplom z wyróżnieniem magistra sztuki Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych we Wrocławiu, (obecnie Akademia Sztuk Pięknych) na Wydziale Ceramiki i Szkła w pracowni prof. Ludwika Kiczury. W latach 2007-2011 odbył studia doktoranckie w Polskiej Akademii Nauk w Warszawie pod kierunkiem prof. Ireny Huml. W 2015 roku obronił rozprawę doktorską u promotora prof. Bogumiły Staniów na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego.

Był stypendystą Ministra Kultury i Sztuki (1991) oraz Wydziału Kultury Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego (2008). Od 1993 roku jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków. W latach 2000-2009 wystawiał prace i brał aktywny udział w Duszpasterstwie Środowisk Twórczych we Wrocławiu.

Twórczo zajmuje się sztuką włókna, malarstwem, rysunkiem, grafiką artystyczną, wydawniczą, ekslibrisem, fotografią, filmem dokumentalnym i artystycznym, szkłem unikatowym, rzeźbą. Aranżuje przestrzeń wystawienniczą. Projektuje strony www, design. Jest kuratorem sztuki i autorem publikacji w tym naukowych na temat sztuki, historii sztuki oraz z zakresu historii aranżacji bibliotek.

Odnaczenia: • Krzyż 40-lecia Free Poland – Wolna Polska (2023) • Brązowy Medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis (2021) • Srebrna Odznaka Towarzystwa Miłośników Wrocławia (2018) • Krzyż 70-lecia Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość (2015) • Zasłużony Działacz Kultury Rzeczypospolitej Polskiej (2003).

Twórczość wizualną prezentował na wystawach indywidualnych (do 2023: 43 wystawy) i uczestniczył w wystawach zbiorowych krajowych i zagranicznych międzynarodowych (do 2023: 280).

Jest laureatem nagród i wyróżnień na wystawach konkursowych m.in.: • 2022, Nominacja ZPAP/O Wrocław do „Wystawa Roku 2021” • 2022, II Nagroda w International Readhood Artstudio • 2014, I Nagroda za „Maski” na 2. Białogardzkim Biennale Artystycznym • 2013, wyróżnienie w X International Competition for ex libris, Ruse, Bułgaria • 2013, 2020 wyróżnienia i 2016 III Nagroda na Międzynarodowej Wystawie Sztuki Włókna Kowary, Muzeum Tkactwa w Kamienniej Górze • 2011, wyróżnienie w konkursie filmowym nt. „Krótki film o Miłoszu”, WBP, Olsztyn • 2010, III Nagroda w kategorii programów multimedialnych za „Pamięci Papieża Jana Pawła II”, na XXV Jubileuszowym Międzynarodowym Festiwalu Filmów i Multimediiów, Niepokalanów.

Jego prace znajdują się w zbiorach m.in.: • Glasmuseum, Frauenau, Niemcy • Muzeum Narodowe, Lwów, Ukraina • Corel World Design Contest, Kanada • Museum Bárdvarnok, Węgry • Muzeum Karykatury, Warszawa • Muzeum Plakatu, Warszawa • Zamek Książ, Muzeum BWA, Wałbrzych • Muzeum Karkonoskie, Jelenia Góra • Muzeum Tkactwa, Kamienna Góra • Fundacja Piękniejszego Świata, Skłudzewo i w innych muzeach oraz bibliotekach w kraju i za granicą. A także w zbiorach prywatnych w Polsce, Austrii, Francji, Niemczech, Włoszech, USA, Kanadzie, Indiach, Tajlandii, Nowej Zelandii.

Zawodowo jest adiunktem w Instytucie Nauk o Informacji i Mediach Uniwersytetu Wrocławskiego oraz kierownikiem Działu usług poligraficznych i plastycznych w Dolnośląskiej Bibliotece Publicznej we Wrocławiu. Jest kuratorem wystaw w Galerii Pod Plafonem DBP, Wrocław. Wspiera Galerię Tkacką na Jatkach we Wrocławiu oraz coroczny cykliczny Międzynarodowy Festiwal Sztuki Włókna WT-KOWARY. Działa społecznie między innymi jest sekretarzem Rady Osiedla Zacisze-Zalesie-Szczytniki we Wrocławiu w kadencji 2013-2026.

Autor monografii:

2022: *W świecie rysunku. Jerzy Werszler - jubileusz 60-lecia pracy twórczej*. Wyd. ATUT, Wrocław.

2019: *Wypożyczenie i aranżacja bibliotek na Śląsku do końca XIX wieku*. Wyd. SBP, Warszawa.

2015: *Wstydlivy temat ze złotym dachem w tle*. Wyd. NovaeRes, Gdynia.

2007: *Dolny Śląsk od prehistorii do dziś na wesoło*. Wyd. ATUT, Wrocław.

2001: *Historia Wrocławia na wesoło*. Wyd. WiMBP, Wrocław.

Rafał Werszler

rav68@op.pl www.rav.wro7.pl

Dr Rafał Werszler jest artystą interdyscyplinarnym. Każda jego wystawa zaskakuje odbiorców nową ekspresyjnością. Artysta od 2012 roku prezentuje wyplecione z rolowanego papieru maski i obiekty. Werszler na wystawach sztuk plastycznych jest pierwszym, który zaprezentował w tej technice cykle papierowych form artystycznej wypowiedzi. Prace mają charakter rzeźbiarski, ale nie są rzeźbami klasycznymi, bywają mylnie utożsamiane z techniką wikliny, z którą nie mają nic wspólnego. Są utkane, wykonane techniką splotu, dlatego przynależną do sztuki włókna. Te giętkości linii widać także w innych pracach Werszlera w rysunkach, malarstwie, czy w rzeźbach, także szklanych, stanowią charakterystyczny rozpoznawalny styl jego autorskiego twórczego przekazu. W cyklach z recyklingowego papieru Autor daje sygnał odbiorcy, że dzieło może być depozytem informacji z czasu przeszłego. Maski oraz obiekty mają postać niedomówionych kompozycji, odwołujących się do głębszych przemyśleń nad zawłościami życia, które dotyczą każdego z nas. W albumie zacytowano także przemyślenia widzów, którzy oglądali prace na wystawach. Rafał Werszler bardzo dziękuje wszystkim za ich cenne komentarze.

(RW)

Obiekty: Genius loci, 2016
splot papierowy, rolowany,
wym. 59 x 98 x 15